

ДЕТСКА ГРАДИНА №10 "СЛЪНЧИЦЕ"

9300 гр. Добрич, ул. „Даскал Димитър Попов“, № 1, тел.:058/593 030; 0884 311403,
e-mail: d4dg10@gmail.com; dg10dobrich@abv.bg; <http://dg10-dobrich.com/>;
info-800301@edu.mon.bg

УТВЪРЖДАВАМ:

Директор ДГ № 10 "СЛЪНЧИЦЕ"

гр. Добрич

ПРАВИЛА ЗА ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ ПРИ РАБОТА В СЛУЧАИ НА ДЕЦА ЖЕРТВИ ИЛИ В РИСК ОТ НАСИЛИЕ

септември, 2025 г.

ЦЕЛ:

Подпомагане процеса на утвърждаване на ценностна система и норми на поведение у децата.

ЗАДАЧИ:

1. Създаване на чувство за принадлежност към детската група, пълноценна социална интеграция.
2. Утвърждаване на позитивно поведение и взаимно уважение.
3. Създаване на условия за превенция на всякакви форми на насилие.
4. Сътрудничество между учители, Координационния съвет, родители.
5. Партньорство с външни на детската градина организации.

"Насилие" над дете е всеки акт на физическо, психическо или сексуално насилие, пренебрегване, търговска или друга експлоатация, водеща до действителна или вероятна вреда върху здравето, живота, развитието или достойнството на детето, което може да се осъществява в семейна, училищна и социална среда.

"Тормозът" е форма на насилие, която се определя като сбор от съзнателни негативни постъпки, които са дълготрайни, насочени към един и същ ученик от страна на един ученик или група.

"Дете в риск" е дете:

- чиито родители са починали, неизвестни, лишени от родителски права или чиито родителски права са ограничени, или детето е останало без тяхната грижа;

- което е жертва на злоупотреба, насилие, експлоатация или всякакво друго нехуманно или унижително отношение или наказание в или извън семейството му;

- за което съществува опасност от увреждане на неговото физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие;

- което страда от увреждания, както и от труднолечими заболявания, констатирани от специалист;

- за което съществува риск от отпадане от училище или което е отпаднало от училище.

Намесата и справянето с конкретни ситуации на тормоз и насилие е част от цялостната работа на детската градина срещу насилието. Намесата на възрастните следва внимателно да се обмисля. Тя трябва да бъде последователно прилагана от всички

служители, за да бъде максимално ефективна. Ако наблюдаваното поведение може да бъде определено като тормоз е необходимо да се предприемат следните стъпки.

1. Прекратяване на ситуацията на тормоз

1.1. Задължение е на всеки служител да се намеси, за да прекрати ситуация на тормоз, на която е станал свидетел.

1.2. В случай на физически тормоз децата трябва да бъдат разделени и да се прекрати физическия контакт между тях незабавно.

1.3. Не трябва веднага да се разпитва за случилото се и да се изяснява ситуацията. Това може да се случи на по-късен етап. Важното е да се обяви пред всички, че това е насилие и то е недопустимо поведение. В този момент не е добре да се разпитва и детето, което е потърпевшо, особено в присъствието на насилника и други деца, защото това може да урони неговото достойнство.

1.4. Възрастният не трябва да взема страна, а да се позове на правилата за поведение и наказанията в подобни случаи.

1.5. Изслушването на засегнатите деца/жертва и насилник / се прави поотделно в подходяща конфиденциална обстановка, зачитаща личността на всяка от страните.

2. Реакции спрямо детето, което е упражнило тормоз.

2.1. Когато става въпрос за нанесената вреда, се прилага подхода за възстановяване на щетата. Същия подход се прилага и когато се касае за нематериални щети.

2.2. Уведомяване на учителя в групата, директора и родителите.

2.3. Разговор с детето, което е извършило насилие, за да му се помогне да разбере, какви са последствията от неговата постъпка.

2.4. Проследяване на взаимоотношенията му с другите деца.

3. Реакции спрямо дете, което е обект на тормоз.

3.1. Учителя трябва да проучи всяко съмнение, намек или сигнал за евентуална жертва на тормоз, да изгради доверителна и подкрепяща връзка с детето и ако е необходимо да отнесе случая до директора.

3.2. Дискретност и поверителност при разговора с детето, обект на тормоза/по възможност още същия ден/,за да се запази достойнството и да се създаде доверие.

3.3. Никога не трябва да се предлага среща между дете, жертва на насилие и неговия мъчител с цел да се помирят и да се разберат.

3.4. След ситуация на тормоз е необходимо няколкодневно или по-продължително наблюдение на детето и при необходимост отново разговор с него.

4. Реакции спрямо наблюдателите на ситуацията на тормоз

4.1. Възрастният работи с наблюдателите по време на ситуация, чрез изтъкване правилата за правилно поведение и поощрява тези, които са се намесили в защита на човешките ценности и норми.

4.2. Излизане от ситуацията със силата на убеждението и демонстрация на възможностите на интелекта, а не на физическата сила.

4.3. Насърчаване на грижа спрямо тормозеното дете.

5. Система в детската градина за насочване към други служби

5.1. Водене на регистър на ситуации на тормоз-място на съхранение, учителската стая.

5.2. Уведомяване директора на детската градина

5.3. Взаимодействие с отдел "Закрила на детето" по местоживееене и отдела за "Закрила на детето", на чиято територия е детската градина, МВР и други участници в екипа на координационния механизъм за противодействие на училищния тормоз.

5.4. В случай на дете в риск се сигнализира отдел "Закрила на детето" към дирекция "Социално подпомагане", откъдето назначават социален работник по случая.

6. Кога и къде може да бъде подаден сигнал за дете в риск.

6.1. Незабавно се уведомява Дирекция "Социално подпомагане", Държавната агенция за закрила на детето или МВР.

6.2. Може да бъде подаден сигнал към национална телефонна линия за деца-116111-24ч. в денонощието приема сигнали, консултира, информира и оказва помощ по всички въпроси, свързани с деца. След сигнализиране на този номер до 1ч. осведомяват необходимите органи, а до 24ч. социален работник трябва да провери сигнала.

6.3. Необходимо е заинтересуваните страни да оказват съдействие помежду си и да дават обратна връзка за случващото се, с оглед по-ефективна работа и положителни резултати.

7. Включване на родителите

7.1. Уведомяват се във всички случаи, при които тяхното дете е било участник по някакъв начин в ситуация на тормоз, както и за предприетите мерки от ДГ за решаване на ситуацията.

7.2. Информирание за последствия, договаряне на варианти, акцентирание върху различни гледни точки по проблема, ако е необходимо насоки за работа с психолог.

8. Ресурсна обезпеченост

8.1. Ръководството на ДГ е задължено да осигури:

- Обучение на всеки един от служителите във формиране на умения за справяне със ситуации на тормоз и агресивно поведение.

- Осигуряване на материали.

8.2. Министерство на образованието е задължено да осигури:

- Проучване на необходимостта от повишаване на квалификацията на педагогическите специалисти в областта за справяне с училищния тормоз.

- Планирани обучения, свързани с темата за тормоза и агресията.

- Подпомагане на педагогическите екипи при разработването на програми за грижи за деца в риск и в случаите на насилие чрез Националната мобилна група за психологическа подкрепа.